

[Helge Larsen.]

Jeg er i hvert fald indtil dette øjeblik ikke blevet overbevist om noget andet.

Jeg skal dernæst gøre et par bemærkninger om radiorådvalget. Det fremgik af debatten her i går, at alle de ærede ordførere betragtede det forslag, der foreligger her, som en vej bort fra den stærke indflydelse fra lytterforeningernes side, og at man var enig om, at sådan burde det være i betragtning af det ringe antal lyttere, der er organiserede. Det synspunkt gav jeg selv udtryk for, og jeg sagde, at gennemføres lovforslaget, som det er fremsat, må det være under den forudsætning, at folketetinget er stillet frit. Dertil knyttede jeg så på grundlag af de mange spørgsmål, der har været draget ind, den bemærkning, om man ikke kunne finde frem til en større eller stærkere repræsentation for kulturelle kredse. Det synspunkt er der jo givet tilslutning til fra forskellige sider, og jeg takker den højtærede undervisningsminister for tilsagnet om at drøfte det. Jeg rejste spørgsmålet netop for at få lejlighed til at drøfte det i udvalget, og jeg forstår, at man gerne går ind på en sådan drøftelse.

Det ærede medlem fru Nina Andersen mente, at dette spørgsmål bedst klaredes gennem de kulturelle konsulenter, og det fører mig til at gøre et par bemærkninger om konsulenternes stilling. Jeg gjorde det ganske kort i går, men jeg vil gerne føje til her i dag, at det er mig stadig uforståeligt — jeg er ikke blevet overbevist af de argumenter, der blev fremført i går om det — at det skulle være rimeligt at ændre konsulenternes stilling, sådan som det er foreslået. Man har fremført som argument for, at de ikke længere skulle have stemmeret i programudvalget, at der aldrig stemmes i programudvalget. Ja men hvis det er tilfældet, hvorfor da så ivrig for at fratage dem stemmeretten? Man har henvist til, at disse konsulenter er administrativt valgt, og derfor skal de ikke have stemmeret sammen med de folkevalgte repræsentanter. Det er et synspunkt, et argument, der er en vis ræson i. Men hvorfor så i forslaget give de folkevalgte repræsentanter, nemlig radiorådet, medindflydelse på, hvem der skal udnævnes til kulturelle konsulenter? Det er jo foreslået i radiolovsudvalgets betænkning. Der forekommer mig at være uklarhed og

ulogiske begrundelser i den, og derfor vil jeg meget gerne have, at vi i udvalget også drøfter det spørgsmål, om det ikke vil være rimeligt at lade det blive ved den ordning, der eksisterer i dag.

Til sidst et par bemærkninger om programudvalget. Jeg gjorde ikke mange bemærkninger om det i går, ud over at jeg udtrykte ønsket om, at man ikke lovfæstede programudvalget. Begrundelsen var, at vi jo efter alt at dømme — og det synes der at være almindelig enighed om — inden så forfærdelig længe står over for en hel nyordning af radio- og fjernsynsforholdene, og da ville jeg, at vi skulle drøfte disse problemer igennem til den tid. Men da de ærede ordførere i går har fremsat bemærkninger om programudvalget, vil jeg gerne lige slutte med enkelte bemærkninger også.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen var meget begejstret for programudvalget og anførte en privat undersøgelse, hvorefter programudvalget i 99,5 pct. af tilfældene ikke skulle have grebet ind. Jeg skal ikke bestride rigtigheden af dette, det er jeg slet ikke i stand til, men jeg vil dog gerne over for det ærede medlem rejse det spørgsmål, som har været rejst i debatten om programudvalget, om det kan tænkes, at der er forslag, som overhovedet ikke kommer frem til programudvalget, fordi man mener, at det på forhånd er håbløst at få dem gennemført. Når jeg nævner dette, vil jeg gerne føje til, at jeg gør det ikke, fordi jeg tilslutter mig den meget udbredte og meget voldsomme kritik af programudvalget, som har været fremsat; meget af den har vist sig ikke at være holdbar. Men jeg vil dog gerne minde om, at der i radiolovsudvalgets betænkning bilag 22 findes en henvendelse til radiolovsudvalget, hvori man påpeger en hel del af de problemer, som har været drøftet. Henvendelsen er underskrevet af en række forfattere, skuespillere, professorer o. s. v., og jeg tillader mig at nævne enkelte: forfatteren Hans Jørgen Lembourn, forfatteren Hans Lyngby Jepsen, undervisningsinspektør Jørgen Bøgh, forfatteren Jacob Paludan, professor Mogens Pihl, professor von Eyben, forfatteren H. C. Branner, direktør Ole Lipmann, direktør Knud W. Jensen og fhv. justitsminister K. K. Steincke. Det er de navne, der står bag denne henvendelse, der gør, at jeg finder det rimeligt, at man